

ایران

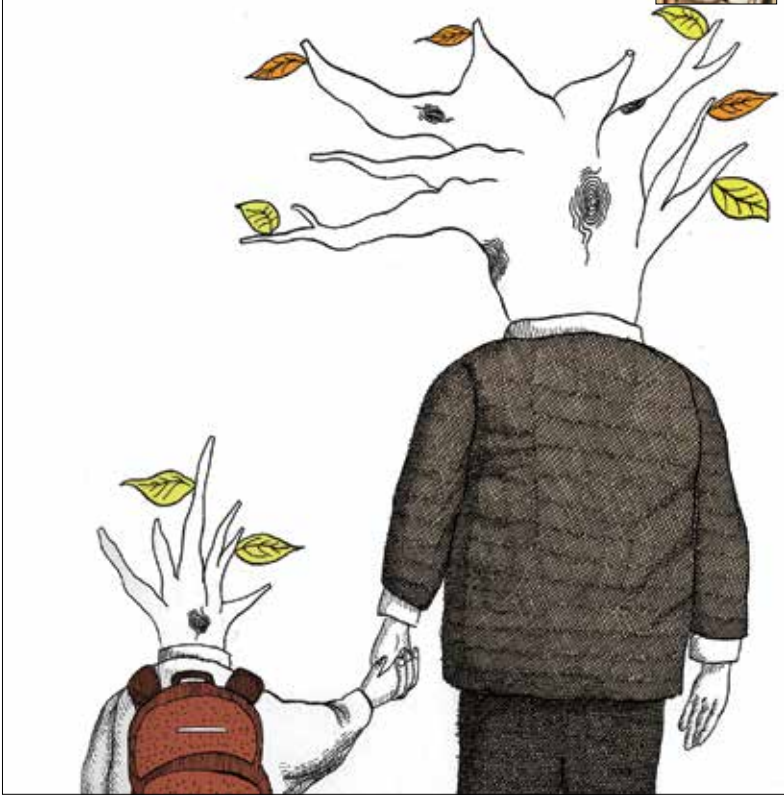
صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی

آذان ظهر ۱/۴۸ | آذان مغرب ۱۷/۳۰ | نیمه شب شرعی ۲۳/۰۶ | آذان صبح فردا ۵/۰۱ | طلوع آفتاب فردا ۶/۲۵

پیامبر اسلام(ص)،خلق، نان خور خدایند؛ از این رو، محبوب‌ترین خلق در نزد خدا کسی است که به نان‌خوران خدا سودی برساند و خانواده‌ای را شادمان کند.

کافی،ج ۲،ص ۱۶۴،ح ۶

سخت روز	
نگاره	
<div></div> <div>کیان راد پویان</div>	
روز نوجوان	

هنرمندان در فضای مجازی	
این روزها بخش مهمی از مطالب صفحات مجازی اهالی فرهنگ و هنر به اتفاقات تازه و خوبی‌تعلق دارند که با علاقه‌مندان به اشتراک می‌گذارند؛ از واکنش‌ها به آغاز اکران فیلم سینمایی قهرمان گرفته تا اطلاع درباره مراحل ساخت فیلم‌های شبکه نمایش خانگی و حتی تازه‌های نشر و آلبوم‌های موسیقی جدید.	

هنرمندان در فضای مجازی	
تصویر ایران درودی ، هنرمند نقاش که صبح روز گذشته (۷ آبان) درگذشت به همراه دنلوشته‌هایی برای او، پست مشترک اغلب هنرمندان در فضای مجازی بود. بانوی نور به نور پیوست؛ تیتیر مشترک و تابلیو «بودن یا نبودن» او تصویر بازنشر شده اغلب این یادداشت‌ها بود. تینا پاکروان، کارگردان سینما در مطلبی با همین عنوان نوشت: «تکرار نشدنی‌ها وقتی می‌روند تکه‌ای از قلب ما را با خود می‌برند، تکه‌ای از هویت ما را، تکه‌ای از اعتبار سرزمین ما را. شما بانوی نور بودین. نور را ثبت کردین و به نور مطلق پیوستین. شما همانطور که نگاهتان بود، تا لحظه آخر بودن، عاشقانه زندگی کردین و برای عشق و نور جنگیدین» هوشنگ گلمکانی منتقد قدیمی سینما از خاطره یک مصاحبه و زندگینامه خواندنی درودی نوشت: «زندگینامه غیرمتعارف و خواندنی‌اش، در فاصله دو نقطه» حتی بیش از جادوی رنگ و نور و تابلوهایش شیفته‌ام کرده بود و در تماس‌ها و دیدارهای گاه و بی‌گاه هم دریافتیم که در عین شهرت و اعتبار هنری و به تعبیری توانگری، چه فروتنی و مناعت طبیعی دارد و چه شوری برای زندگی، حتی در سال‌های اخیر که چاره‌ای جز استفاده از صندلی چرخدار نداشت.» هاید صفی‌پاری تدوینگر شناخته شده با عبارت «همیشه الهام بخش» از او یاد کرد و با انتشار عکس فخرالدین فخرالدینی از ایران درودی، بخشی از گفته‌های او در باره عشق را بازنشر کرد. «عاشق ایران بود و عاشق ایران ماند و با عشق ایران رفت.» این عبارات بخشی از نوشته اسدالله امربی نویسنده و مترجم در باره درودی بود. لیلی گلستان مترجم و گالری‌دار هم با این صفات از او یاد کرد: «زن بزرگی بود. شجاع. هنرمند. مثبت. رک و راست.» مونا زندی، ماهایا پطروسیان، شبنم مقدمی، پانته‌ا بهرام، بهنوش طباطبایی، نیکی کریمی، سعید آقاخانی، عاطفه رضوی، گوهر خیراندیش، بهمن فرمان‌آرا، صبا علیراده، کیهان کلهر، آوا مشکاتیان، تهmine میلانی، و ... از جمله هنرمندانی هستند که در فضای مجازی درگذشت ایران درودی را تسلیت گفتند.	
بابک کریمی که علاوه بر تدوین و بازیگری، زیرنویس و دوبله فیلم‌های ایرانی به زبان ایتالیایی را انجام می‌دهد، همزمان با اکران فیلم «قهرمان» از آماده شدن ترجمه ایتالیایی تازه‌ترین ساخته اصغر فرهادی خبر داده است: «یکی از فعالیتهای سینمایی که از سال ۱۹۹۱ تا به امروز در کنار فعالیت تدوین و حالا بازیگری، با لذت انجام می‌دم، نوشتن دیالوگ‌های ایتالیایی فیلم‌های ایرانی برای زیرنویس و یا دوبله هستش . زیر درختان زیتون، طعم گیلان، جدایی نادر از سیمین، گذشته، فقط چند مثال هستند. خیلی وقت‌ها جای بعضی از کاراکترها صدپیشگی	
سیداحمد میرزاده ، شاعر، خبرنگار برکنده شدن کتابش «کبوترها و آهوها» در اولین جشنواره کتاب سال دینی کودک و نوجوان عصر چهارشنبه ۵ آبان توسط انجمن ترویج زبان و ادب فارسی به صورت مجازی برگزار شد.	
فرهاد حسن زاده نویسنده و شاعر، برنده دو دوره لوح سپاس جایزه هانس کریستین آندرسن و نامزد ۴ دوره جایزه آستريد ليندگرن، با بازنشر پست اینستاگرامی هاله قربانی (تصویر گ) از آماده به چاپ شدن کتاب تازه‌اش خبر داده است. این اثر که هنوز عنوان آن رسانه‌ای سیمین، گذشته، فقط چند است به زودی از نشر کتاب ج وارد بازار کتاب شود.	

بخشی از پیام نصیریان به سی و سومین جشنواره تئاتر استان‌های کشور

علی نصیریان: جشنواره تئاتر استان‌ها امکانی است برای نمایش استعدادهای جوان

در اواسط دهه ۳۰ که اداره هنرهای دراماتیک تأسیس شد و مادر آنجا جمع شدیم رفته رفته به تئاتر جوان شهرستان توجه شد. برای اولین بار یکی دو نفر از ما را به منظور کمک‌های فنی و هنری به شیراز و اصفهان اعزام کردند. آنجود ما دریافتیم کمبود امکانات مادی و مهم‌تر از آن کمبود فرهنگ و اطلاعات فنی تئاتری از بازیگری تا کارگردانی و نویسندگی و طراحی صحنه و غیره بود. نه کتابی وجود داشت و نه معلمی آژ موده، جوانان مستعد و مشتاق با تکیه به استعداد خودجوش خود با اطلاعاتی که از گوشه و کنار به دست آورده بودند کار می‌کردند و گه‌گاه کارهای درخور توجهی هم اِجرامی کردند. در نتیجه به این فکر افتادیم که اولین قدم کمک به آنها مسأله آشنایی با مبانی و اصول تئاتر است تصمیم گرفتیم که از فارغ التحصیلان دودانشکده تئاتر که در آن زمان در تهران وجود داشت برای ایجاد مراکز آموزش تئاتر در شهرستان‌ها استفاده کنیم. در گوشه و کنار ایران در هر زمینه‌ای استعدادهای درخشانی وجود دارد که متأسفانه شناخته نمی‌شود و به رشد و بروز نمی‌رسد. جشنواره تئاتر شهرستان امکانی است برای ارائه و نمایش خلاقیت‌ها و استعدادهای جوان شهرستان‌ها. امیدوارم در دوره آخر که سی و سومین دوره جشنواره تئاتر شهرستان بعد از انقلاب است با تلاش‌ها و کوشش‌های جوانان ثمرات برپاری برای آینده تئاتر ایران داشته باشد.

یاد

گروه فرهنگی: «پدرم از کودکی به من آموخت هویتیم به عنوان ایرانی مهمترین مسأله است و تا ابد باید این هویت را حفظ کنیم. او مرا ایران نامید و به من گفت معنای این نام آزادی و آزادگی است و تا لحظه‌ای که زنده‌ام با عشق به ایران و مردمان این سرزمین قلم خواهم زد...»

این بخشی از صحبت‌های بانو «ایران درودی» نقاش معاصر ایران در مراسم کلنگ‌زنی موزه‌اش بود، مراسمی که شهریور ماه ۹۵ با سالروز تولد این هنرمند نقاش همزمان بود اما افسوس که آرزوی بازگشایی «موزه ایران درودی» برای او هیچ‌گاه به‌بار ننشست و سرانجام صبح روز گذشته (جمعه ۷ آبان‌ماه) پس از چند ماه مبارزه با بیماری درگذشت.

ایران درودی متولد ۱۱ شهریورماه ۱۳۱۵ زاده شهر مشهد بود و علاقه‌اش به نقاشی به دوران کودکی‌اش برمی‌گردد و این شوق و علاقه موجب شد از همان دوران مدرسه در کلاس‌های آزاد طراحی و نقاشی شرکت کند؛ اما این آغاز راه بود و نگاه جدی‌تر او به هنر نقاشی «ایران درودی» را برانگیخت تا مدت‌زمانی جلای وطن کند تا آنکه سال ۱۹۵۴ در دانشکده پوزاپاریس به تحصیل در رشته نقاشی پرداخت و از آن زمان تا سال ۱۹۵۸ در آموزشگاه‌ها و دانشکده‌های گوناگون همچون مدرسه هنرهای زیبای پاریس (بوزار)، مدرسه لوور پاریس، دانشکده سلطنتی بروکسل (ویترای)، انستیتوی آر.سی.آی نیویورک (رشته تهیه و کارگردانی

هنرمندی منحصر به فرد

خاتم ایران درودی را از سال‌ها قبل می‌شناختم، سال‌های قبل از انقلاب بود؛ به یاد دارم اولین نمایشگاهی هم که برگزار کرد در همان برمه از زمان بود و آثارش را که تقریباً شامل سبک‌های مختلف نقاشی بود در تالار فرهنگ تهران به منصفه ظهور گذاشت. البته هنر او تنها به نقاشی خلاصه نمی‌شد و علاوه بر تخر بسیار در هنر نقاشی، به حوزه شعر و ادبیات هم آشنا و مسلط بود و همچنین مقاله‌های بسیاری در مطبوعات از او به چاپ رسیده است. در واقع ارتباط شعر و نقاشی در ترسیم هنر زیبای او بی‌تأثیر نبوده و در اغلب تابلوهایش ردیای شعر و ادبیات دیده می‌شد و طی سال‌ها فعالیتش در این عرصه عاشقانه در این مسیر قدم برداشت و توانست آثاری بزرگ خلق کند، آثاری که بیانگر نگاه و تفکرش به این هنر بود و البته به لحاظ فرهنگ‌سازی هم هنرمند کم‌نظیری بود و توانست سبکی منحصر به فرد از خود بر جای بگذارد.

قلب ایران خانم برای ایران می‌تپید

فارغ از هنرمند نقاشی که جایگاه درخور توجهی در میان نقاشان دنیا دارد، با درگذشت ایران درودی انسانی ارزشمند را از دست دادیم. کسی که عاشق مردم کنوشر می‌دانست. خواست‌اش این بود که تمام آثار هنری‌اش برای مردم باشد و به همین منظور برای تأسیس بنیاد ایران درودی تلاش کرد. نمی‌خواست آثارش را به فروش بگذارد. آنها را به خاطر مردم خلق کرده بود و باورش این بود که صاحبان این آثار مردم هستند. درک و شناخت درستی از مردم داشت و عشق‌اش به ایران واقعی بود. با وجود پیشنهادهای بسیاری که برای زندگی و کار در خارج از کشور داشت، در ایران ماند. می‌گفت من ایران و همین مردمانش را دوست دارم. از عشق او به ایران ساعت‌ها می‌شود سخن گفت و حق مطلب را ادا نکرد. ویژگی‌های اخلاقی و تعهد او در وصف نمی‌گنجد. عاشق زندگی بود و همه چیز زندگی برایش جدی بود. با عشق کار می‌کرد و خستگی ناپذیر در پی تغییر و رسیدن به شرایط مطلوب زندگی بود. از دست دادن چنین هنرمندی جبران‌ناپذیر و مایه دریغ و افسوس است. هنر معاصر ایران برای همیشه مدیون ایران دروی خواهد بود؛ مدیون هنرمندی که از جنس نور بود و به نور پیوست.

فرهنگ و هنر نقاشی شخص مؤثری باشم، بلد نیستم بنشینم و به کسی نقاشی یاد بدهم ولی می‌توانم جسم را منتقل کنم. نقاشی شبیه‌سازی نیست، نقاشی بروز حس است ولی بستگی دارد این حس چطور و از چه آبشخوری نشأت بگیرد. آن پایه‌ها و ریشه‌هایش است که مهم است و ریشه‌های من در این سرزمین است...»

■ در سوگ بانوی نور

در پی درگذشت این هنرمند پیشکسوت عرصه نقاشی، محمدمهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در بخشی از پیام خود آورده : «زنده‌یاد ایران درودی نقاش صاحب سبک و کارگردانی که بیش از ۶۰ سال در عرصه هنر معاصر ایران فعالیت داشت. ایشان از پیشگامان نقاشی بودند که هنر معاصر مدیون و مروهون زحمت‌ها و تلاش‌های بی‌وقفه اوست. «ایران درودی» مادر نورهای پنهان نقاشی‌ها، با سر انگشت قلم موی خود بازی نورها و رنگ‌ها را در هنرش ترسیم می‌کرد. درگذشت این بانوی نقاش، کارگردان، نویسنده و استاد برجسته دانشگاه را به خیل دوستداران خانواده محترم و جامعه هنری کشور تسلیت می‌گویم. نقاشی‌های ایران درودی هرگز از روح و جان پاک نمی‌شوند، یادشان چون نام و آثارشان جاوید باد.»

هادی مظفری، مدیرکل اداره هنرهای تجسمی هم در پیامی در سوگ درودی نوشته که در بخشی از آن آمده: «ایران درودی هنرمندی در سطح جهانی بوده و خواهد بود و تلاش و پشتکار و نگاه الهی او به زندگی و نقاشی که مدام در گفته‌ها و نوشته‌هایش به آن اشاره می‌کرد، سبک و مکتبی خاص را در نقاشی ایرانی رقم زد که منحصر به خود او بود.»

شرقی و عارف مسلک

زنده‌یاد «ایران درودی» یک نقاش معمولی نبود، بی‌هیچ اغراقی گنجه‌به بود، گنجه‌ای برای هنرهای تجسمی سرزمین‌مان که متأسفانه او را از دست دادیم. هرچند که مرگ اتفاقی گریزناپذیر و راهی است که خواه ناخواه همه ما در آن قدم می‌گذاریم. با این حال رفتن آدم‌ها با یکدیگر تفاوت دارد؛ بسیاری از ما می‌آییم و می‌رویم بی آنکه هیچ اتفاقی رخ بدهد؛ اما برخی می‌آیند، تأثیر می‌گذارند، می‌سازند، ویران می‌کنند و از نو خلق می‌کنند. اینها چه از جهت آثاری که به یادگار می‌گذارند و چه از دریچه اخلاق، آمدن و رفتنی متفاوت از دیگر هنرمندان دارند.

ایران درودی هم یکی از همین‌ها بود؛ شاید بیست سالی می‌شد که درگیر بیماری سرطان بود اما هرگز گلیایه یا ناله نکرد. تنها یک مرتبه، در تمام این سال‌ها شنیدم که به این بیست سال اشاره کرد، جمله‌اش را دقیق به خاطر ندارم اما مضمونش این می‌شد که بیست سال گذشته، درخشان‌ترین دوران زندگی حرفه‌ای‌اش در عرصه هنر بوده است. این چنین گاهی به شرایط و دشواری‌های زندگی از زندگی که علاقه‌مندی‌ها و حتی وظایف خود استاد درودی به زندگی و مرگ به‌هیچ‌وجه سطحی نبود، او به معنای واقعی یک هنرمند با نگاهی برآمده از تفکرات شرقی بود. حدود هفده- هجده سال قبل، دوره دانشجویی خدمت ایشان رفته، آن چند ساعت برای من در حکم یک سال تحصیل دانشگاهی بود. درباره زنده‌یاد درودی نمی‌توان در این مجال آرام بگیرد.

عکس نوشت

عکسی از اتاق کار هنرمند فقید، ایران درودی، که صفحه اینستاگرامش منتشر کرد.

...

با ادب و مهریانی می‌توانید مردم را قابل اعطاف و اطاعت‌پذیر سازید. تأثیر ادب بر طبیعت انسان مانند اثر گرما بر موم است.

دردمان شوپنهاور / اروبین، دی یالوم سپیده‌حیب

نگاهی به «حوض خون»،

کتابی که مورد تحسین رهبر معظم انقلاب قرار گرفت

ادای دین به مجاهدت‌های زنان اندیشکی

پیشنهاد

«حوض خون» نوشته «فاطمه

سادات میرعالی» روایتی است از

مجاهدت‌های زنان اندیشکی،

کتابی درباره جنگ تحمیلی که

مورد تحسین رهبر معظم انقلاب

هم قرار گرفته است.

■ تحسین مقام معظم رهبری

آن طور که در صفحه پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای آمده، رهبرانقلاب چندی قبل در دیدار با دست‌اندرکاران برگزاری کنگره شهدای استان زنجان با اشاره به کتاب «حوض خون»، بیان کرده بودند: «من اخیراً یک کتابی خواندم به نام حوض خون؛ البته من در اهواز دیده بودم، خودم مشاهده کردم آن‌جایی را که لباس‌های خونی رزمندگان را و ملحفه‌های خونی بیمارستان‌ها و رزمندگان را می‌شدند؛ این کتاب تفصیل این چیزها را نوشته؛ انسان واقعاً حیرت می‌کند؛ انسان شرمند می‌شود در مقابل این همه خدمتی که این بانوان انجام دادند در طول چند سال و چه زحماتی را متحمل شدند؛ اینها چیزهایی است که قابل ذکر کردن است.» «حوض خون» روایتی از زنان اندیشکی از رختشویی در دوران جنگ تحمیلی است که با تدوین و نگارش «فاطمه سادات میرعالی» به‌تازگی توسط انتشارات «راهیار» منتشر شده است. نکته قابل توجه که این کتاب را از دیگر نوشته‌های حوزه دفاع مقدس جدا می‌کند روایت ماجرا از دریچه نگاه افراد مختلف است، «حوض خون» خاطراتی است که از بیان ۶۴ نفر از این زنان می‌خوانید.

فاطمه‌سادات میرعالی، زهرا بختور، سمانه نیکدل، سمیه تتر، نسرین تتر، مهناز الفتی‌پور، آمنه لهراسپی و نرگس میردورقی از جمله این زنان هستند که درباره فعالیت‌شان در بخش رختشویی البسه رزمندگان دفاع مقدس دست به روایت خاطرات و ماجراهایی می‌زنند. در بخشی از کتاب تصاویری از رزایان این کتاب، فعالیت‌های آنان در سال‌های دفاع مقدس، شهدای منتسب به آنها و همچنین بیمارستان شهید کلاتنری اندیشک به عنوان محل رختشویی البسه رزمندگان هم آمده است. همان طور که در بخشی از گفت‌وگوی پایگاه اطلاع‌رسانی KHAMENEI.IR با نویسنده این کتاب هم آمده، اندیشک یکی از شهرهای مهم استان خوزستان در زمان جنگ تحمیلی است. در همان روزهای اول جنگ، دشمن خودش را به چند کیلومتری مرکز شهر رساند و قصدش این بود تا تصرف اندیشک که دروازه ورودی خوزستان است، به صورت کامل این استان را از ایران جدا کند و تحت کنترل درآورد هرچند که با مقاومت مردم، این تصمیم ناکام ماند.

■ اثری خواندنی در تاریخ شفاهی

مردم اندیشک از همان روزهای اول در کنار ارتش به دفاع از شهر پرداختند و با هر آنچه در اختیار داشتند مقاومت کردند. این مردم در هیچ جا ثبت و ضبط نشده و به نظر می‌رسد نقش اندیشک در تاریخ دفاع مقدس به‌صورت کامل بیان نشده است. آن گونه که نویسنده

کتاب تأکید کرده وی در دوران دانشگاه به واسطه فعالیت در بسیج دانشجویی بارها با همراهی جمعی از دانشجویان به دیدار خانواده‌های شهدا و ایثارگران اندیشک رفته و پای صحبت آنان نشسته بوده، به گفته «میرعالی» اما آن زمان درباره بسیاری از رویدادهای زمان جنگ و افرادی که در آن زمان نقش‌های مختلفی داشتند و برخی هنوز هم در بین ما هستند، خبر و اطلاعات دقیقی در دست نداشته‌اند. نویسنده این کتاب از سال ۹۳ وارد کارهای پژوهشی در حوزه انقلاب و دفاع مقدس می‌شود، همان سال طی ربایی دومین کنگره سرداران و یک هزار شهید شهرستان اندیشک، کار اسکن و دیجیتال کردن اسناد را برعهده می‌گیرد و چندین ماه بی دری سو کار داشتن با این اسناد زمینه‌ساز تألیف این کتاب می‌شود.

«حوض خون» سومین عنوان از مجموعه «یشتیبانی جنگ» و چهارمین عنوان مجموعه «زان انقلاب» است که از سوی انتشارات «راهیار» منتشر شده؛ این کتاب برای عموم علاقه‌مندان به تاریخ شفاهی اثری خواندنی است.

